

af de omhandlede Lungesygdomme og de Midler, Direktoratet raader over til saadan Forebyggelse.

Angaaende fremmede Landes Lovgivning paa dette Omraade kan oplyses, at medens Belgien, Italien og Nederlandene ikke har Silicose som erstatningsberettigende Sygdom, har følgende 7 Lande, nemlig Australien, Canada, Storbritannien, Sverige, Tyskland, U. S. A. og Syd-Afrika i større eller mindre Udstrækning medtaget Silicose og lignende Lungesygdomme som en til Erstatning efter Ulykkesforsikringsloven berettigende Sygdom.

Paa Grundlag af det saaledes foreliggende har Ministeriet anset det for paa krævet at udvide den i Lovforslagets § 1, Stk. 3, optagne Fortegnelse i Overensstemmelse med de foreliggende Indstillinger fra Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet og Arbejderforsikrings-Raadet.

I Anledning af forskellige for Ministeriet forelagte Tilfælde, hvor Arbejderforsikrings-Raadet paa Grundlag af den gældende Lov har maattet afvise Erstatningskrav, fremsatte i Anledning af paa dragne Hudsygdomme, de saakaldte artificielle Dermatiter, som formentes paa dragne under forsikret Arbejde, hvilke Afgørelser Ministeriet har tiltraadt, har Ministeriet derhos anmodet Arbejderforsikrings-Raadet om at overveje, hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang det maatte anses for ønskeligt, at Fortegnelsen i Lovforslagets § 1, Stk. 3, udvides til at omfatte artificielle Dermatiter.

Af Arbejderforsikrings-Raadets Indstilling (Bilag 2) fremgaar det, at der indenfor Raadet ikke har været Enighed om dette Spørgsmaal. Et Mindretal, bestaaende af de to Repræsentanter for de forsikringspligtige Arbejdsgivere, har ikke kunnet tiltræde et Forslag om, at Lovforslaget kommer til at omfatte de nævnte Hudlidelser, idet de paagældende har anset det for vanskeligt ved disse Sygdomme — i Modsætning til de foran omhandlede Lungesygdomme — at paavise, at saadanne Hudlidelser er opstaaet som Følge af Paavirkning af bestemte Stoffer, og i alt Fald vil det ofte være tvivlsomt, hvorvidt Paavirkning har fundet Sted indenfor Virksomheden; Mindretallet mener derfor, at der i langt højere Grad vil blive Tale om Misbrug, hvor det drejer sig om artificielle Dermatiter, end hvor det drejer sig om Silicoser.

Flertallet, bestaaende af de øvrige Medlemmer indenfor Raadets Industriafdeling, har derimod anbefalet, at arti-

ficielle Dermatiter i et vist Omfang gøres til Genstand for Erstatning ud fra den Begrundelse, at der principielt bør ydes Erstatning for enhver Erhvervssygdom, hvis Opstaaen med Rimelighed kan føres tilbage til Beskæftigelsen eller de Forhold, hvorunder denne foregaar, forudsat at den paagældende Sygdoms Opstaaen som Regel tydeligt kan adskilles fra andre Opstaaelsesmaader. Flertallet henviser yderligere til, at der allerede i Lovforslaget er medtaget Hudlidelser, der skyldes Paavirkning af eksotiske Træsarter, og fremhæver, at det da er rimeligt at medtage saadanne Hudlidelser, som med Hensyn til Erkendelse og Opstaaelsesmaade frembyder lige saa sikre Holdepunkter som de, der skyldes Paavirkning af eksotiske Træsarter.

Paa Grundlag af disse Betragtninger og de af Raadet gennem dets Virksomhed indhøstede Erfaringer, indstiller Raadet (med Undtagelse af de 2 Arbejdsgiverrepræsentanter), at der i Lovforslaget medtages Hudsygdomme, der skyldes Paavirkning, dels af Flusssyre i Glasværker, dels af Cement og af Mel i Virksomheder, hvor disse Stoffer forekommer i væsentligt Omfang.

Denne Indstilling har Ministeriet for sit Vedkommende kunnet tiltræde, idet man har ment, at Hensynet til den af de to Arbejdsgiverrepræsentanter paa pegne Fare for Misbrug maa vige for Hensynet til det principielle Krav om Erstatning for Erhvervssygdomme, hvis Opstaaen med Rimelighed kan føres tilbage til Beskæftigelsen eller de Forhold, hvorunder den foregaar. Man har derfor ændret Lovforslaget i Overensstemmelse med det af Raadets Flertal stillede Forslag.

ad § 6.

I 2den Linie er Ordet „Beslag“ udeladt, redaktionel Ændring.

ad § 10, Stk. 3.

Redaktionel Ændring.

ad § 10, Stk. 4.

Fristen for Paaanke til Socialministeren er for Personer, der opholder sig paa Færøerne og Island efter den nugældende Lov, fastsat til 3 Maaneder fra den om Afgørelsen givne Underretning, medens Fristen for Personer, der opholder sig i det øvrige Europa, er fastsat til 6 Uger. Ministeriet maa imidlertid med Nutidens Kommunikationsmidler anse en Frist